

Nr 284.

Av herr Näsghård, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 212 till riksdagen med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m. föreslås i 46 § och i förslaget till förordning om statlig inkomstskatt 4 § 2 mom., att gift kvinna, som levt tillsammans med sin man och som under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt, äger vid den kommunala taxeringen åtnjuta avdrag med 300 kronor och vid den statliga taxeringen med ett belopp motsvarande hälften av hennes inkomst av rörelse eller av eget arbete, dock högst med 1 000 kronor. Även vid den kommunala taxeringen förutsättes för rätt till ifrågavarande avdrag, att den gifta kvinnan under beskattningsåret haft inkomst av rörelse eller av eget arbete.

Enligt föredragande departementschefen äro motiven för införandet av ett särskilt avdrag för förvärvsarbetande hustru bl. a. dels att förvärvsarbetet måste förutsättas åsamka den gifta kvinnan och hennes familj åtskilliga merkostnader, dels att samhället behöver utnyttja den kvinnliga arbetskraften på arbetsmarknaden och vill uppmuntra därtill.

De föreslagna avdragen skola utgå endast, därest den gifta kvinnan haft inkomst av *rörelse* eller av *eget arbete*. Det synes vara riktigt att låta avdragen utgå även vid förvärvskällan jordbruksfastighet. Genom de föreslagna avdragen skulle vissa grupper skattskyldiga beredas en gynnsammare ställning än för närvarande, medan vissa andra grupper skattskyldiga, däribland främst jordbrukarna, ej skulle få åtnjuta avdragen. En gift kvinna, som driver jordbruk och sammanlever med sin man, skulle enligt förslagen sålunda ej kunna komma i åtnjutande av avdragen.

I jordbruket deltaga flertalet hustrur i jordbruksarbetet och bidra i mycket stor omfattning att skapa jordbrukets inkomster. Ej heller dessa komma enligt förslagen i åtnjutande av avdragen.

Enligt förslaget kan avdrag icke heller komma sådan hustru till godo, som biträder mannen i annan verksamhet, denna må utgöras av tjänst, rörelse, yrke eller annat.

Det måste framhållas såsom orättvist, att jordbrukarens och rörelseidkarens hustrur icke skola åtnjuta avdrag för deltagandet i mannens arbete. De måste ändock betraktas såsom förvärvsarbetande hustrur, oaktat deras inkomster taxeras hos maken.

Har en gift kvinna utfört arbete i sitt hem för t. ex. en industri inom textilbranschen, kommer hon enligt förslaget i åtnjutande av avdragen, oaktat hennes arbete härvidlag endast tagit en ringa del av hennes arbetsdag i anspråk. Detta kan icke anses vara rättvist med tanke på jordbrukarens eller rörelseidkarens hustru, som utfört betydligt mer omfattande förvärvsarbete i mannens jordbruk respektive rörelse.

Någon skillnad har i förslagen ej gjorts mellan gift kvinna utan barn och gift kvinna med hemmavarande barn. En höjning av avdragen för den senare kategorien synes vara rättvisande, då den gifta kvinnan med barn och hennes familj helt visst åsamkas merkostnader till högre belopp än den gifta kvinnan utan barn.

På grund av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 212 måtte besluta sådana ändringar i förslagen till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) och förordning om statlig inkomstskatt, som överensstämmer med de här ovan anförda synpunkterna.

Stockholm den 7 maj 1947.

Bernhard Näsgård.
